

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 162. dicséret 7. verse: *Prédikáld szent igédet, Felséges Isten! Ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket, Áldd meg életünket, Felséges Atya Isten!*

Előima: Mennyei Atyánk! Hálásak vagyunk Neked az elmúlt időszakért. Bár nagyon nehéz most, hogy nem lehetünk egy közösségben, mégis köszönjük Neked azt, hogy a félév első felét együtt tölthettük. Köszönjük, hogy a hétvégén egy kicsit pihenhattunk, hogy összeszedjük magunkat erre az új kihívásokkal teli hétre. Arra kérünk Téged, hogy áldd meg mindannyiunkban ezt a ma reggeli elcsendesedést, hogy feltöltekezve indulhassunk el erre az új napra és új időszakra. Jézus nevéért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Ámen. (Fil 4,6-7)

Uram hová vezet ez? Mi lesz ennek a folytatása?-merül fel bennünk a kérdés, amikor aggodalmaskodás szomorítja mindennapjainkat. Ezeket az igeverseket bizonyára mindannyian jól ismerjük, hiszen sokszor elhangzik áldó igeként. Jó egy picit megállni, elcsendesedni afölött, hogy mit is jelentenek számunkra azok a szavak, melyeket szívesen hallgatunk. Tulajdonképpen itt két kulcsfogalom feszül egymásnak: Semmiért se aggódjatok, tehát **ne aggodalmaskodj**, a másik: „hanem imádságban tárjátok fel”, tehát: **imádkozz**.

Mi az aggodalmaskodás? A szentírás azt mondja, hogy tulajdonképpen **bizalmatlanság**. Bizalmatlanság Istennel és az Ő ígéreteivel szemben. Az aggodalmaskodásnak a gyökere mindig a félelem. Az attól való félelem, hogy: Hátha nem figyel rám Isten? - Mi lesz, ha nem hallja szavamat? Isten nem látja az én nyomorúságomat? És ha elkésik? Adódik olyan helyzet, amikor már az Isten is tehetetlen? Az aggodalmaskodó ember csak a nehézségeire, ellenségeire, a reménytelennek tűnő helyzetre, kizárólag **önmagára néz**, majd összeroskad terhei alatt. Rögeszmésen azt képzelem, hogy ő látja egyedül reálisan a helyzetet és rajta kívül senki nem érti, és nem is értheti azt, amiben van. Az aggályok belerágják a szívébe magukat és egyre inkább abban az elképzelt esetleges világban él, hogy „jaj, mi lesz ha...”.

Kulcsoljuk össze a kezünket, kezdjünk el beszélgetni azzal, akinek van hatalma cselekedni ott és abban a helyzetben is, amiből mi már nem látjuk a kiutat. Az imádkozó ember biztos talajon áll.

Számol a tényekkel, de a legfőbb tényezővel is. Az imádkozó ember Istenre néz. Nagyon komolyan számol vele és számít rá, hiszen az imádságban megerősödik és felismeri, hogy nem egyedül hordozom a terheimet, sőt a terheknek a nehezebb részét Jézus viszi. Jó lenne az imádság talaján erősödni, hogy a sokféle félelmünk, megbabonázó kétségeink, elerőtlenedésünk, csüggedésünk, félelmeink oldódjanak az Istennel való közösségben. Mennyi minden történik egy napunk során, amik megpróbálják megmérgezni az életünket, az Istennel való kapcsolatunkat. Valóban, az ember olykor méltán kérdezi, hogy Uram, hová vezet ez? Mi lesz ennek a folytatása? Isten ebből akar minket meggyógyítani. „Azt szeretné, ha nem sötétben járó emberek, hanem sötétben is látó emberek lennénk. Mekkora nagy ajándék az, amikor a hívő ember átéli, hogy sötétben is látó ember. Nem

sötétén látó ember, hanem olyan, aki a **sötétségében is látja azt az Istent**, aki neki Ura, gondviselője, aki nemcsak a láthatókra, hanem a láthatatlanokra is néz.” (Bölcskei Gusztáv) Aki nemcsak a körülötte lévő eseményeket látja, hanem a mellette lévő Urát is. Menjünk oda Istenhez, mondjuk el neki ami bánt, ami teher, amitől félünk. Ő hallja és válaszolni fog. Öntsük ki szívünk félelmét. Nem vagyunk egyedül! Tudjátok mi lesz a jutalma az imádkozó embernek? A **békesség**. Félelem nélküli, reménységgel teljes élet. Ez nem azt jelenti, hogy nem lesznek terhei, nem azt jelenti, hogy az ő életében nem lesznek kérdések vagy nem fog kapni pofonokat. Ez a titok, amit ebben az igében kínál nekünk Isten. Az eredeti szövegben úgy találjuk, hogy az Isten békessége megőrzi a ti gondolataitokat. Itt egy katonai kifejezést használ az apostol: **őrt áll, távol tartja a rosszat**. Ha aggodás helyett békességre vágyunk, akkor ma nekünk is elmondja a titkot. A titok így hangzik: Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket, meg fogja őrizni, őrt fog állni a te békességed felett és azt **tőled senki el nem veheti**. Ámen.

Utóima: Drága Istenünk! Köszönjük Neked azt, hogy ma reggel is leülhettünk a Te Igéd mellé, ki-ki a maga otthonában. Bocsáss meg nekünk, amiért túl sokszor aggódunk, és félünk. Nagyon szeretnénk teljes szívvel bízni Benned, de Te látod Urunk, hogy mennyiszor elbukunk ebben a küzdelemben. Bevalljuk Istenünk, hogy nagyon nehéz teljesen átadni az irányítást Neked, mert túl sok mindent akarunk mi magunk kézben tartani. Segíts nekünk, hogy megtapasztalhassuk azt a felszabadító érzést, amikor átadjuk Neked minden gondunkat, félelmünket és aggodásunkat. Annyira szeretnénk egyre többször érezni azt a megkönnyebbülést, hogy Te veszed el a kezünkől a nehézségeinket. Köszönjük azt, hogy tudunk Hozzád szólni imádságban, és hogy Te békességet akarsz adni nekünk. Segíts nekünk, hogy Rád figyeljünk, bármi is közeledik felénk, és hogy a sötétségben is Téged lássunk. Arra kérünk Téged, hogy te vigyázz ránk ezen a napon, és új héten, és emlékeztess bennünket a ma reggel olvasott gondolatokra, hogy ne felejtjük el akkor, amikor a mindennapok gondjai elvinnék a figyelmünket Rólad. Jézus nevéért kérünk, aki így tanított minket imádkozni: **Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!**

Ének: 274. dicséret összes verse:

1. *Ki Istenének átad mindent, Bizalmát csak beléveti, :/: Azt csudaképpen őrzi itt lent, Ínség, baj közt is élteti. Ki mindent szent kezébe tett, Az nem fővényre épített.* 2. *A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér, :/: Ha sebeink még jobban fájnak S mindennap kínunk visszatér? Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelünk bűnnek helyet ad.* 3. *Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz, :/: Az Úr rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz. Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.* 4. *Zengj hát az Úrnak s járd az utat, Mit éppen néked Ő adott; :/: A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ad szép, új napot. Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.*

Áldás: „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pét 5,7)